Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26345
Copyright: Admont, Benediktinerstift

2

2

Ad hec ille. Vrā inqt conūsatio q̃ntū nr̃i ingenioli acumine
ꝑspici potest & dō acceptabilis. & omniū sane sapientiū ad
miratione digna uideret. sed si ea ad huc gloſior esset. &
aplicis ut ita dicā signis & uirtutib̄ illustrata clarescere. bis
tam q̃ sincere monastica sectantē ꝑfectionē ñ adeo gra accep
taq; crte. ñ alīs regulariter instructis monasteriis in habitu &
tonsura ceteisq; cōsuetudinib̄ assimilata fuerit. Sed int̄ oīa
cisalpine gallie monasteria si nr̃am regulis sententiā. clu
niacense cenobiū potissimū uob suadeo eligendū. ubi & ꝑfec
tissimorū monachorū auctoritate. & tēporis antiquitate monasti
ca eō roboris & glie exercuit religio. ut si q̃ adhuc scītatis uesti
gia in alīs uisunt̄ monasteriis ñ dubiū sit ex hoc q̃ si ex uno
q̃da & in exhausto fonte singlos emanasse riuulos. Cū hīs &
hui m̄ monitis uir p̄dict̄ ut dici solet stimulos addidisset
pacta legatione ꝑ q̃ uenerat redit. & in redeundo clun
iacū transiens. ipsi patri monasterii nos uriume cōmendauit.
& ad p̄standū si qd hui m̄ abeo peteret. satis benuolū
reddidit. Circa idē tempus Ydalricus senior q̃dā gluniacen
sis ꝓuiu dī ꝓcausa monasterii in dlemannia missus ali
q̃diu nobcū mansit. & q̃a nob oli erat familiarissim̄. lon
gaq; ia experientia in cluniacensib̄ disciplinis exercitatus.
rogauim̄ eū ut suas nob cōsuetudines transferret. An
nuit. spopondit. & ut ꝓmiserat duos de p̄dictis cōsuetudi
b̄ libellos cōscripsit. Postea uero cōsideramus in eis de libellis
multa deesse ad plenariā earū de cōsuetudinū scientiā
capessendā. ꝓmo duos ex nr̃is frib̄ atq; cum alios duos.
tertio nichilominus duos cluniacū direxim̄. q̃ ta diligenti
examinatione oīa illi ordinis secreta rimati sunt. ut